

Lera kärlekens smältdegel

Ögat faller ifrån
binder ej längre samman
ännu en dag tillända
tiden runnen ur
kanske döljer träden
under jorden en livlina
vart vandrar ensamma fötter
steg för steg, rot för rot
sök mig ute i havets djupa
där finns en källa ingen druckit
den bär lenaste tröst
det böljande mjuka mot naket bröst
en bränning stark och vild
våg för våg binder samman
en storm drar mot kust
ur jord kommen,
åter ett jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Zena Viklund med Poeter.se id #16479 innehar upphovsrätten